

SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT

*

Ngày 10-7-2016

Chúa nhật 15 Thường niên

Ai là người thân cận

LỜI CHÚA: Lc 10, 25-37

Một hôm, có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giêsu để thử Người rằng: “Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” Người đáp: “Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?” Ông ấy thưa: “Người hãy yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người và người thân cận như chính mình.” Đức Giêsu bảo ông ta: “Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống.”

Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giêsu rằng: “Nhưng ai là người thân cận của tôi?” Đức Giêsu đáp: “Một người kia từ Giêrusalem xuống Giêrikhô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh như tở, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi. Rồi cũng thế, một thầy Lêvi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi. Nhưng một người Samaria kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương. Ông ta lại gân, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn

(xem tiếp trang 2)

Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ viếng thăm Assisi vào ngày 4 tháng Tám sắp tới

Bênêdictô. Thánh Phanxicô hiểu rõ rằng ơn gọi của ngài là ở đây, và ngài đã bắt tay vào việc sửa sang ngôi nhà nguyện đổ nát này để trở thành trung tâm của Dòng Phanxicô. Ngày nay nhà nguyện Portiuncula nằm trong Vương cung thánh đường Đức Maria Nữ vương các Thiên Thần.

WHĐ (06.07.2016) – Ngày 04 tháng Tám tới đây, Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ viếng thăm Assisi thuộc vùng Umbria, Italia; vào buổi chiều, ngài sẽ viếng nhà nguyện Portiuncula: Chủ tịch Hội đồng về Tân Phúc âm hóa, Đức Tổng giám mục Rino Fisichella, đã loan báo như trên. Ngôi nhà nguyện nhỏ này ban đầu nằm trên mảnh đất thuộc Dòng

Cuộc viếng thăm của Đức Thánh Cha đến Portiuncula diễn ra nhân kỷ niệm tám trăm năm “*ơn đại xá Portiuncula*” được Đức giáo hoàng Honorius III ban theo lời thỉnh cầu của thánh Phanxicô (năm 1216). Do ơn Chúa quan phòng, kỷ niệm này lại trùng với Năm Thánh Lòng Thương xót.

(xem tiếp trang 2)

Đức hồng y Rai: căn tính dân tộc của Liban đang bị đe dọa vì người tị nạn

WHĐ (05.07.2016) – Trong chuyến viếng thăm mục vụ tại Hoa Kỳ hồi cuối tháng Sáu vừa qua, Đức hồng y Bechara Boutros Rai - Thượng phụ Antiokia, Liban, thuộc nghi lễ Maronite - đã lưu ý về nguy cơ mà con số 1,5 triệu người tị nạn tại Liban có thể gây ra.

“Liban đã tiếp nhận hàng trăm ngàn người tị nạn từ Syria và từ Irak đã trốn khỏi đất nước họ vì chiến tranh và vì tình hình bất ổn về mặt chính trị. Những người này nghĩ rằng họ có thể trông chờ được Liban giúp đỡ khi gặp thiếu thốn. Liban quả là đáng được ca ngợi. Nhưng những người tị nạn này cũng có thể là một gánh nặng đe dọa căn tính và tương lai của xứ sở này”.

Bechara Rai đã nhấn mạnh rằng một giải pháp lâu dài cho cuộc khủng hoảng liên quan đến người tị nạn trong toàn vùng Cận Đông đòi phải có một nền hoà bình bền vững và việc đưa dân các người tị nạn về lại quê hương của họ.

Trong bài phát biểu hôm 28 tháng Sáu vừa qua tại trụ sở của Hội Bác ái Công giáo vùng Cận Đông (CNEWA) ở New York, Đức Thượng phụ

Theo Đức Thượng phụ, cần phải tránh bằng mọi giá không để những người này định cư lâu dài tại Liban trong những điều kiện “nhiều khi rất

(xem tiếp trang 2)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

sóc. Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: “Nhờ bác sẵn sóc cho người này, có tồn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác.” Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?” Người thông luật trả lời: “Chính là kẻ đã thực thì lòng thương xót đối với người ấy.” Đức Giêsu bảo ông ta: “Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy.”

SUY NIỆM

Bài Tin Mừng hôm nay có bốn động từ *làm*. Tôi phải *làm* gì để được sự sống đời đời (c.25)? Cứ *làm* như vậy, ông sẽ được sống (c.28). Kẻ đã thực thì (*làm*) lòng thương xót... (c.37). Ông hãy đi, và cũng hãy *làm* như vậy (c.37). Tình yêu đòi thể hiện bằng việc làm cụ thể. Người Samari đã chạnh lòng thương trước nạn nhân, nhưng anh không ngừng lại ở tình cảm suông. Anh đã thể hiện lòng thương xót qua hành động. Từ trái tim đến đôi tay là một con đường dài. Mẹ Têrêsa Calcutta đề nghị mỗi tối trước khi đi ngủ, ta chỉ cần xét mình nhờ nhìn vào hai bàn tay. Hôm nay tôi đã làm gì cho Giêsu và với Giêsu?

Yêu bằng hành động đòi ta nhiều can đảm. Người Samari phải vượt qua những nỗi sợ tự nhiên. Sợ bị nhử ướm bởi đùng vào xác chết. Sợ bọn cướp còn quanh quẩn đâu đây. Sợ cuộc hành trình bị chậm trễ. Sợ những phiền lụy phức tạp cho mình. Những nỗi sợ rất khôn ngoan và hợp lý. Nỗi sợ khiến người ta tránh qua bên kia mà đi, khi nỗi sợ ấy lớn hơn lòng thương người bị nạn. Chỉ ai thắng được nỗi sợ mới dám ngừng lại, đến gần và cúi xuống. Chỉ ai không sợ mới *thấy* thực sự. Thấy tư tế và thấy lêvi đều thấy nạn nhân. Nhưng nỗi sợ đã khiến họ nhắm mắt làm ngơ và biến họ trở thành người không thấy. Người không thấy điều đã thấy thì chẳng thể nào là người thân cận. Người Samari dám đến gần, gần hơn qua cử chỉ sẵn sóc, và anh đã trở nên người thân cận của kẻ bị nạn.

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ viếng thăm Assisi...

Trang web chính thức của Portiuncula cho biết Đức Thánh Cha “sẽ hành hương một cách đơn sơ và âm thầm tại Vương cung thánh đường Đức Maria Nữ vương các Thiên Thần, tại đây ngài sẽ thỉnh lạng cầu nguyện và sau đó có một bài phát biểu”. Tất cả các tu sĩ dòng Phanxicô biết ơn Đức Thánh Cha và cầu xin Chúa chúc lành cho cuộc viếng thăm này.

Đây sẽ là chuyến viếng thăm thứ hai của Đức Thánh Cha Phanxicô tại Assisi, sau chuyến viếng thăm đầu tiên vào ngày 4 tháng Mười 2013, cùng với các thành viên của Hội đồng Hồng y tư vấn mới được ngài thành lập.

Đức hồng y Rai: cần tính dân tộc của Liban...

bấp bênh và đôi khi tuyệt vọng”, biến những người tị nạn này, đa số theo Hồi giáo, thành “kho cung cấp nhân sự cho các tổ chức khủng bố”.

Hơn một triệu rưỡi người Syria tị nạn

Vì lý do chiến tranh diễn ra tại Syria từ tháng Ba 2011, hơn một triệu rưỡi người Syria (tức gần một phần ba của dân số 4 triệu người của Liban) đã tìm nơi trú ngụ tại Liban, trong số này, chỉ có 1,2 triệu người được ghi danh trong danh sách của Cao uỷ Liên hiệp quốc về người tị nạn (UNHCR). Lại còn phải thêm hơn 50.000 người Palestin và cũng con số này người Liban sinh sống tại Syria nữa, đã tới Liban. Ngoài ra, còn khoảng 400.000 người Palestin, là con cháu của những người đã chạy trốn hoặc bị trục xuất khỏi Palestin khi quốc gia Israel ra đời vào năm 1948, và họ không có quốc tịch Liban.

Theo Đức hồng y Rai, sự hiện diện đông đảo những người tị nạn này có nguy cơ làm đảo lộn các thế quân bình và cả căn tính của dân tộc Liban. Sau các vụ đánh bom tự sát diễn ra ngày 27 tháng Sáu trong vùng ngoại ô Al-Qaa có đông người Kitô giáo, ở Đông Bắc đồng bằng Békan, ngay sát biên giới Syria, nhiều địa phương đã thiết lập gờ giới nghiêm để kiểm soát việc di chuyển của người tị nạn Syria cư ngụ tại các địa phương này.

Theo nhật báo Liban L’Orient-Le Jour, hôm 30 tháng Sáu, ông Gebran

Cũng để tỏ lòng yêu mến Thánh Phanxicô, vào ngày 04-01-2016 Đức Thánh Cha đã bắt gờ đến thăm Greccio ở vùng Apennines. Đây là nơi Thánh Phanxicô Assisi đã tái hiện khung cảnh Chúa Giêsu giáng sinh trong hang đá rất sống động lần đầu tiên vào đêm 25-12-1223. Thánh nhân đã lấy cảm hứng từ mẫu nhiệm Nhập Thể, vì ngài nhận ra sự khiêm hạ và nghèo nàn nơi cuộc giáng sinh của Chúa Giêsu.

Đức Thánh Cha Phanxicô là vị Giáo hoàng thứ 19 đến viếng thăm Assisi nhưng ngài là vị Giáo hoàng đầu tiên mang tên của Poverello, người-ghèo-bé-nhỏ thành Assisi. ■

(Theo Vatican Radio)

Bassil Bộ trưởng Ngoại giao Liban nói rằng tất cả các người tị nạn không phải là những kẻ khủng bố, nhưng ông cũng nói thêm là thực sự đã có một số kẻ khủng bố trà trộn trong số người tị nạn,

Không thể không thành lập một quốc gia Palestin

Đức Thượng phụ Antiokia cho rằng cuộc xung đột Israel-Palestin là “nguồn gốc của các vấn đề vùng Cận Đông”. Theo ngài, cuộc xung đột này chỉ có thể được giải quyết “qua việc thành lập một quốc gia Palestin bên cạnh một quốc gia Israel, với sự trở về của các người tị nạn Palestin và việc quân đội Israel rút khỏi các vùng đất họ chiếm đóng tại Palestin, Syria và Liban”.

Đức hồng y Rai cho rằng việc tách biệt tôn giáo và chính trị quốc gia, “đối với Do Thái giáo cũng như đối với Hồi giáo”, là một trong những điều kiện căn bản của một giải pháp chính trị lâu dài trong vùng. Và ngài khẳng định rằng các vấn đề bắt đầu nảy sinh “khi người ta mặc nhiên kỳ thị các công dân không theo tôn giáo của quốc gia”.

Đức hồng y Rai kêu gọi Hoa Kỳ giúp “chặn đứng nạn chảy máu nhân lực qua việc người tị nạn bỏ xứ sở ra đi”, và nhấn mạnh rằng Liban có một vai trò không thể thiếu trong việc xây dựng hoà bình và ổn định tại Trung Đông, cũng như trong việc “củng cố tinh thần sống chung giữa các nền văn hóa và tôn giáo khác nhau trong vùng này”. ■

(Theo La Croix)

Bế mạc Công đồng, Giáo hội Chính thống gửi sứ điệp cho thế giới

WHĐ (02.07.2016) – Sau một tuần thảo luận giữa mười Giáo hội Chính thống tại Kriti, Công đồng Toàn Chính thống đã bế mạc hôm Chúa nhật 26-06 với một sứ điệp mang cung giọng ngôn sứ.

Những cuộc tranh cãi đông dài diễn ra đến tận phút chót. Nhưng vào chiều tối thứ Bảy 25-06, các chuyên viên của “Đại Công đồng thánh Chính thống” nhóm họp tại Kriti từ đầu tuần đã đọc sức hoàn thành hai bản văn: một thông điệp và một sứ điệp kết thúc, ngắn hơn nhiều, gửi đến “các tín hữu Chính thống và mọi người thiện chí”, trong nghi thức bế mạc vào Chúa nhật 26 tháng Sáu tại nhà thờ Thánh Phêrô và Thánh Phaolô ở Chania.

Theo nguồn tin thân cận từ uỷ ban soạn thảo, chính vị giáo chủ rất có uy tín của Giáo hội Albania là Tổng giám mục Anastasios Tirana đã thúc đẩy để Giáo hội Chính thống có thể trao cho thế giới một sứ điệp mang tính “ngôn sứ” trong một ngôn ngữ “rõ ràng và đơn giản”. Kết quả là một bản văn dài năm trang cho thấy các Giáo hội Đông phương không phải không muốn biết đến những thách đố của một thế giới đầy hỗn loạn, mặc dù một chương trình nghị sự rất eo hẹp và các cuộc thảo luận có khi khiến cho người ta nghĩ ngược lại.

Những trục trặc trong việc tổ chức

Chắc hẳn, đã chỉ có mười trong số mười bốn Giáo hội của Chính thống giáo (gồm 300 triệu tín hữu) thực sự tham dự Công đồng. Thậm chí chính Giáo hội Chính thống Nga (với 150 triệu tín hữu) – không tham dự Công đồng –, đã áp đặt các điều kiện của mình khi dời sự kiện này từ trung tâm của Istanbul, nơi đặt Toà Thượng phụ Constantinopolis, đến Kolybari, một

ngôi làng yên tĩnh ven biển ở cực tây của đảo Kriti ...

Những trục trặc trong việc tổ chức, sự biệt lập của các đoàn đại biểu trong một khu vực hoàn toàn đóng kín, sự nhiệt tình của các nhà tổ chức – là những người Mỹ thân cận với Toà Thượng phụ Constantinopolis –

nhằm giữ cho công chúng và các nhà báo không đến gần, cả trong các buổi lễ... tất cả những điều ấy khiến cho sự kiện này bị giới hạn dấu cho đã được trình bày như là một sự kiện lịch sử.

Một thành công cho Thượng Phụ Constantinopolis

Kể từ khi ly khai với Roma vào năm 1054, chưa bao giờ tất cả các Giáo hội tự trị nhóm họp với nhau. Ngoài ra tiến trình chuẩn bị Công đồng này, đã bắt đầu từ hơn nửa thế kỷ nay theo bước Công đồng Vatican II ở phương Tây, hẳn là để gửi đến cho thế giới một dấu chỉ sự hiệp nhất đức tin của Chính thống giáo.

Liệu Đức thượng phụ Bartholomaios của Constantinopolis có thành công trong vụ đánh cược này hay không? Một chuyên viên của một phái đoàn nhận định: “*Dù sao chúng tôi vẫn có thể nói đến một thành công. Chẳng ai đóng sập cửa lại ở dọc đường và sáu văn bản đưa ra để bỏ phiếu cuối cùng đã được thông qua*” [Các cộng đồng sống tản mác, công cuộc đại kết, vấn đề tự trị của các Giáo hội, việc ăn chay, hôn nhân, sứ vụ của Giáo hội Chính thống trong thế giới].

“Tâm quan trọng đặc biệt” của cuộc đối thoại với các Kitô hữu khác

Quả vậy, chính bản văn về đại kết đã kết tinh phân cốt yếu của các thảo luận, các giám mục bảo thủ nhất không muốn nhìn nhận các hệ phái Kitô giáo khác là những Giáo hội đích thực. Được dẫn dắt bởi các giám mục Hy Lạp, cuối cùng các giám mục này đã chấp nhận. Thế là “*Tâm quan*

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

“*Ai là người thân cận của tôi?*” Đó là người đồng bào, đồng đạo, thuộc dân Thiên Chúa. Người Do Thái thời Đức Giêsu để trả lời như thế. Ở cuối dụ ngôn, Đức Giêsu đã lật ngược câu hỏi trên: “*Ai là người thân cận của kẻ bị cướp?*” Chỉ cần đổi lối đặt câu hỏi, tất cả cánh cửa như mở tung, mọi hàng rào bị phá đổ. Tôi không chỉ phục vụ cho người thân cận của tôi. Khi tôi đến gần ai mà phục vụ thì tôi trở thành người thân cận với kẻ ấy, và kẻ ấy trở thành người thân cận với tôi. Như thế ai cũng có thể thành người thân cận của tôi, miễn là tôi dám yêu họ như chính mình.

Người Samari bị dân Do Thái khinh miệt, nhưng họ có thể sống luật yêu thương cách tuyệt vời. Hôm nay vẫn có các Kitô hữu di dự lễ về, nhưng sống xa lạ với đức ái Kitô giáo. Ước gì chúng ta đơn sơ và hồn nhiên hơn khi yêu.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
lúc đầu chúng con chỉ muốn cầm tay nhau
để làm thành một vòng tròn
khép kín.

Sau đó chúng con hiểu rằng
cần phải buông tay nhau
để nhận những người bạn mới,
để vòng tròn được mở rộng đến
vô cùng
và trái tim được lớn lên mãi.

Lạy Chúa, chúng con biết rằng
cần phải nối vòng tay lớn
xuyên qua các đại dương và lục địa.
vòng tay người nối với người,
vòng tay con người nối với Tạo Hóa.

Chúng con thích Chúa
đứng chung một vòng tròn
với tất cả loài người chúng con,
nắm lấy tay chúng con
và đưa chúng con lên cao.

Ước gì việc Chúa giang tay trên
thập giá
giúp chúng con biết cầm lấy tay
nhau
và nhận nhau là anh em. ■

Lm Antôn Nguyễn Cao Siêu, SJ

Khánh thành ngôi nhà thờ mới tại Ankawa dành cho người tị nạn từ Ninivê

WHĐ (03.07.2016) – Hôm 27-06-2016, Đức Tổng giám mục Louis Raphael I Sako, Thượng phụ Công giáo Babylon (nghỉ lễ Candê), đã khánh thành một ngôi nhà thờ mới tại Ankawa, ngoại ô thành phố Erbil, nơi có đa số dân là tín hữu Kitô giáo. Nhiều Kitô hữu đã từ các làng nằm trong cánh đồng Ninivê tới đây tị nạn khi xảy ra vụ tấn công của các binh sĩ thuộc tổ chức tự xưng là “Nhà nước Hồi giáo”. Nhà thờ mang tên Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, như tên của bức ảnh thánh mà Đức Chân phước giáo hoàng Piô IX đã ban cho các linh mục Dòng Chúa Cứu Thế, cách nay vừa đúng 150 năm, tức vào năm 1866. Ngôi nhà thờ lớn này được xây dựng nhờ đóng góp tài chính của các tín hữu và sẽ là nơi cử hành các nghi lễ phụng vụ, các bí tích và các hoạt động bác ái đặc biệt gắn với công việc chăm sóc mục vụ cho các người tị nạn.

Tham dự nghi lễ khánh thành có Đức Tổng giám mục Alberto Oregana Martin, Sứ thần Tòa thánh tại Iraq và tại Jordan; Đức Tổng giám mục Bashar Warda, Tổng giám mục Erbil, là tu sĩ Dòng Chúa Cứu thế - vốn là Dòng có lòng sùng kính đặc biệt đối với ảnh Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, được đặt tại nhà thờ thánh Anphongsô ở Esquilino, Roma.

Theo thông tin chính thức từ Tòa Thượng phụ Candê, trong bài giảng, Đức Thượng phụ Louis Raphael I Sako nói rằng việc xây dựng ngôi thánh đường mới là dấu chỉ về mối quan hệ vẫn có giữa các Kitô hữu người Iraq với vùng đất của cha ông họ; đồng thời ngài cũng tái khẳng định rằng việc bỏ xứ ra đi tới các nơi xa xôi “không phải là giải pháp đáng tìm kiếm” đối với những người muốn thực

sự gìn giữ ân sủng đời sống Kitô hữu đã lãnh nhận trên quê hương của mình.

Trong một thông cáo phát hành rộng rãi, ông Marc Fromager, giám đốc Văn phòng nước

Pháp của Hội giáo hoàng “Trợ giúp các Giáo hội lâm nguy” (KIN), một trong những tổ chức tham gia vào việc xây dựng ngôi nhà thờ này, cho biết: “Dù vẫn cảm thông với ước vọng ra đi của các Kitô hữu - là những người bị xua đuổi khỏi quê hương mình, có khi bị chính những người láng giềng tố giác với quân Daech, nhưng Giáo hội vẫn tìm cách khuyến khích họ ở lại. Bởi vì Giáo hội biết rằng nếu họ ra đi, điều đó sẽ là chấm dứt của sự hiện diện của các Kitô hữu tại Trung Đông. Do đó điều quan trọng là cung cấp cho họ các phương tiện để ở lại, bằng cách xây dựng trường học, nơi ở và nơi thờ phượng”.

Những người tị nạn chạy trốn khỏi quê hương mình vì họ không chịu từ bỏ đức tin; nên “trước hết” phải tạo điều kiện cho họ đến nhà thờ.

Ông Marc Fromager cho biết dự án xây dựng ngôi nhà thờ này đã bắt đầu vào mùa hè năm 2014, ngay cả trước khi có đông đảo người Kitô hữu bị đuổi khỏi vùng đồng bằng Ninivê đến tị nạn. Và dự án lúc ấy chỉ là “kế hoạch phụ”, để có thể đáp ứng các nhu cầu cơ bản cho người tị nạn là thực phẩm, nhà ở và trường học.

Hồi cuối tháng Mười Một năm ngoái, một ngôi nhà thờ khác trong trại tị nạn Aishty là nhà thờ Đức Mẹ Truyền Tin cũng đã được khánh thành. Nhà thờ này được người tị nạn xây dựng, đặc biệt nhờ sự giúp đỡ của Hiệp hội Huynh đệ Iraq. ■

(Theo Agenzia Fides & La Croix)

Bế mạc Công đồng, Giáo hội Chính thống gửi sứ điệp cho thế giới

trọng đặc biệt” của cuộc đối thoại với các Kitô hữu khác đã được khẳng định ngay từ các đoạn đầu tiên của sứ điệp cuối cùng.

Tiếp theo đó là một lời mạnh mẽ gửi đến “những quyền lực mạnh mẽ trên trái đất”, kêu gọi hãy ngừng lại “việc bành trướng bạo lực quân sự”. Đặc biệt các Giáo hội Chính thống đòi hỏi phải bảo vệ các Kitô và các nhóm thiểu số bị đàn áp tại Trung Đông. Cuộc khủng hoảng người tị nạn vốn gây chia rẽ châu Âu và liên hệ đến nhiều quốc gia Chính thống giáo cũng là trung tâm của những mối quan tâm.

Một quan điểm của Chính thống giáo mang tính toàn cầu

Nhưng ngoài những cấp bách hiện nay, sứ điệp còn đề cập đến một vấn đề lớn của Chính thống giáo ở đầu thế kỷ XXI này: tính độc lập của Giáo hội đối với chính quyền. Công đồng tuyên bố “Giáo hội Chính thống không xen vào chính trị”, tuy nhiên, Giáo hội Chính thống không chấp nhận “chủ nghĩa thế tục” vốn “coi ảnh hưởng thiêng liêng của Giáo hội là bảo thủ một cách vô đoán”. Một trong những nhà soạn thảo sứ điệp nhấn mạnh rằng “Có một ý muốn rõ rệt, muốn tách Chính thống giáo ra khỏi bức biếm họa mô tả tôn giáo này”.

Việc thiết lập mối liên hệ giữa khủng hoảng sinh thái và khủng hoảng thiêng liêng, và cả những rủi ro mà một nền kinh tế “trở thành mục đích tự tại” đem đến cho con người, hay một khoa học thoát khỏi mọi đạo đức, đó là quan điểm toàn cầu của Giáo hội Chính thống lần đầu tiên được sứ điệp này nêu ra. “Toàn văn sứ điệp đã đạt được đồng thuận để bốn Giáo hội vắng mặt ở Kriti cũng có thể ký”, nguồn tin trên nói tiếp. Cũng như Giáo hội Công giáo, công cuộc canh tân của Chính thống giáo cũng sẽ không thể thực hiện trong ngày một ngày hai. ■

(Samuel Lieven, La Croix)

Tuần tin Hội đồng Giám mục Việt Nam
tuyển chọn bài viết, tin tức từ hdgmvietnam.org,
phát hành thứ Năm hằng tuần trên trang hdgmvietnam.org
